

๑. กายอภัยปัญหา ๕๙

พระราชชาติธัมมว่า "พระผู้เป็นเจ้า กายเป็นที่รักของบรรพชิตทั้งหลายหรือ ?"

พระเถระเจ้าถวายวิสัชนาว่า "ขอถวายพระพร กายซึ่งจะเป็นที่รักของบรรพชิตทั้งหลายหาไม่ได้."

ร. "เมื่อไม่มีความรัก เหตุไฉนบรรพชิตทั้งหลายจึงต้องทะนุบำรุง ต้องหวงกันเล่า ?"

ธ. "เมื่อพระองค์เสด็จไปสู่งานพระราชสงคราม บางคราวเคยต้องอาวุธของข้าศึกบ้างหรือไม่ ?"

ร. "เคยบ้าง."

ธ. "แผลที่ต้องอาวุธนั้น พระองค์ทรงพอกยาสำหรับพอก ทรงทาน้ำมัน ทรงพันไว้ด้วยผ้าเนื้อละเอียดมิใช่หรือ ?"

ร. "อย่างนั้น."

ธ. "แผลเป็นที่รักของพระองค์หรือ, จึงต้องทรงทำอย่างนั้น ?"

ร. "หาไม่ได้ เพราะข้าพเจ้าทำไว้อย่างนั้น ก็เพื่อจะให้เนื้ออกขึ้นดั่งเก่า."

ธ. "ซื่อนั้นฉันใด, กายไม่เป็นที่รักของบรรพชิตทั้งหลาย, ก็แต่ว่าบรรพชิตทั้งหลายซึ่งไม่หมกมุ่นทะนุบำรุงกายไว้ ก็เพื่อจะอนุเคราะห์แก่พรหมจรรย์ ซื่อนี้ก็ฉันนั้น. เอกก็ กายนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่าเปรียบประดุจแผล, เหตุนั้น บรรพชิตทั้งหลายไม่หมกมุ่นทะนุบำรุงกายเหมือนรักษาแผล, ถึงพระผู้มีพระภาคเจ้าก็ได้ตรัสค้ำไว้ว่า 'กายนี้มีทวารเก้า มีแผลอันใหญ่ มีหนังอันสทปกปิดไว้ คายของโสโครกออกโดยรอบ ไม่สะอาดมีกลิ่นเหม็น' ดังนี้."

ร. "พระผู้เป็นเจ้าช่างฉลาดจริง ๆ."